

Alates 1. novembrist on INGO NORMET Eesti Muusikaakadeemia Kõrgema Lavakunstikooli juhataja. Samal ajal on ta Helsingi Teatriülikooli doktorant ning teeb erinevais teatrites ühtaegu kahte lavastust. Siinne intervjuu toimus Estonia lavastajatetoas.

Mida sa Estonias lavastad?

10. märtsil esietendub Estonias J. Hermani muusikal "Hallo, Dolly!" Oli sellekevadisi suuri üllatusi, et Estonia teatri kunstiline juht Nee-me Kuningas seda lugu mulle lavastada pakkus. Olen küll Pärnu teatris lavastanud korra muusikali "Zorbas" ning kasutanud oma lavastustes päris palju muusikat, kuid midagi taolist teen ma esimest korda. Võimalus kasutada suurt koori, orkestrit, näitlejaid tundus üsna ahvatlev, seda enam, et ka materjal on väga huvitav, põhineb ühe minu lemmikkirjaniku Thornton Wilderi näidendil "Kosjasobitaja". Iga asi vajab professionaalsust ning arvan, et klassikalise opereti lavastamiseks mul professionaalsust ei jätku, ma ei suudaks ennast sellele energiale, lainele häälestada. Muusikal aga pakub mulle huvi, mis edasi saab, seda näeb. "Dollys" teevad kaasa Helgi Sallo, Katrin Karisma, Ervin Kärvet, Tõnu Kilgas ja palju teisi estoonlasi, teiste hulgas ka omaaegne operetitähed Eva Meil, samuti Angelina Semjonova Draamateatrist, Tõnu Tepandi riigikogust, Liisa Aibel ja Tõnno Linna Pärnu teatrist. Liikumist seab Laine Mägi, kellele see on samuti esimene nii suur töö, kujundab Mare Raidma, kes seni on kavandanud kostüüme.

Lavastaja, pedagoog, doktorant

Proove alustasime juba novembris: teatripoolne nõue oli, et lavastus tuleb teha kahe koosseisuga, mis sisuliselt tähendab kahekordset tööd.

Lavakunstikooli juhataja oled olnud samuti alates novembrist.

Tolle koha saamine selgus alles viimasel hetkel, sest konkureerisime kolmekesi: Priit Pedajas, Kalju Komissarov ja mina. Valik selgus alles EMA nõukogu hääletamisel, misjärel tuli kohe tööle asuda. Oleksin ma selle koha saamist ette näinud, oleksin ehk mõne teise töö veidi edasi lükanud — praegu tuleb kõigeaegselt üheaegselt hakkama saada. Lisaks "Hallo, Dollyle!" lavastan ma praegu ka lavakunstikooli lõpukursusega Beckett'i "Godot' d oodates", mis esietendub Linnateatri egiidi all Toompeal lavakunstikooli saalis 11. veebruaril. Nii on mul kahe nii vastandliku asjaga peaaegu iga päev proovid.

Lavakunstikoolis tuli lahendada kõigepealt hulk majandusprobleeme. Maja oli külm, nüüd oleme selle linna soojusvõrkude spetsialistide abiga soojaks saanud; EMA

aitas muretseda bürootehnikat jne. Praegu olen tegevuses sellega, et üle vaadata ja süstematiseerida õppeplaan. Lavakunstikateedris on seni õpetatud näitlejameisterlikkuse kõrval kõige erinevamaid teoreetilisi distsipliine. Minu seisukoht on, et kõike peab olema nii vähe kui võimalik, kusjuures "võimalik" ei tähenda "vähe", vaid märgib miinimumi, ilma milleta lavastaja või näitleja ei saa ellu minna. Teoreetiline nõudlikkus ja võimalus valida erinevate distsipliinide vahel peab suurendama lavastaja jaoks õppijaile.

Üha tihenevad lavakunstikooli rahvusvahelised sidemed. Viimane kursus sõidab Komissarovi lavastusega "Põhjas" Toruni rahvusvahelisele teatريفestivalile, teine kursus läheb Pedajase lavastatud "Looga valgest varesest" Kopenhaagenisse ja mai algul ka Helsingisse Põhjamaade teatrikoolide festivalile. Mõned üliõpilased on kutsutud ka teatrikoolide laagrisse Nidas (Leedus).

Huvitav projekt on Merle Karusool, kes lavastab teise kursusega "Tõe ja õiguse" I osa.

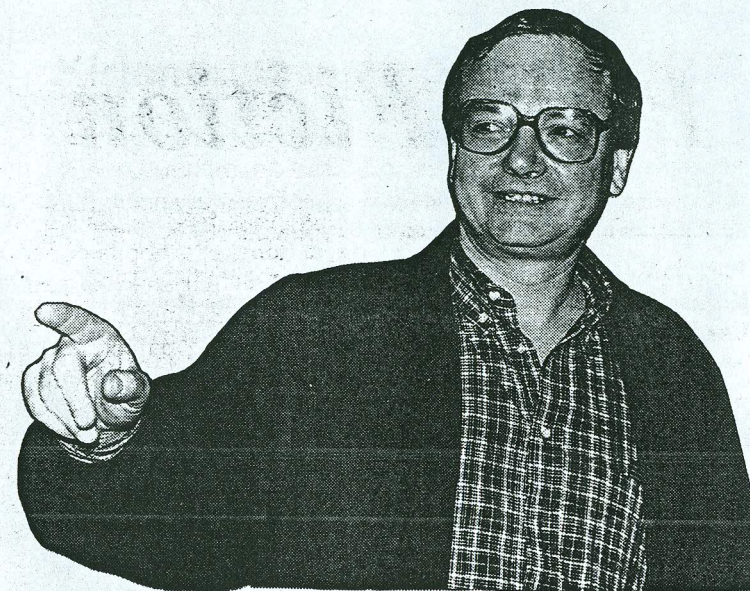

Foto: Teet Malsroos

Ingo Normet 23.1 1996 Estonia teatris muusikali "Hallo, Dolly!" proovis.

Kes võtab suvel vastu uue kursuse?

Mina. 16. lennu lõpetamisest on möödunud kaks aastat, mind huvitaks seniste kogemuste baasil uue kursusega veel kord proovida. Ning kooli juhtimine ilma kursust juhendamata muutukski puhtadministratiivseks tööks, mis mind eriti ei huvita.

Uuele kursusele võtan vastu noori nii näitleja- kui lavastajasuunaerialale. Teatris hakkavad nad tööle järgmisel aastatuhandel! See paneb mõtlema...

Millal toimub doktorikraadi kaitsmine Helsingi teatriülikoolis?

Kaitsmiseni on veel aega. Sel sügiskul olen sel alal vähe teinud,

kuna olen muude töödega väga kinni olnud. Kevade poole loodan aga Helsingis kindlasti jätkata: mul on vaja töö vaid kokku kirjutada. Teemaks või aineks, millel kirjutan, on lavastajatöö psühholoogia, lavastaja suhtlemine trupiga — näitlejatega, kunstnikuga.

Lavastajate Liidu juhataja kohalt astusid novembris tagasi, kuid jäid liidu juhatusse.

Oleks olnud mõeldamatu jääda veel sellelegi kohale, sest kui midagi teha, siis tuleb seda teha huviga ja korralikult. Nii mitut asja üheaegselt korralikult teha ei oleks olnud lihtsalt võimalik.